

* αὐτοῦ - ἔμπροσθεν - καὶ ἄνω ἐπίρρ. ἀτουέμπρ' - καὶ ἄν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς αὐτοῦ ἔμπροσθεν καὶ ἄνω.

Αὐτοῦ ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ἄνω.

αὐτοῦ - ἔξω ἐπίρρ. κοιν. ἀτουέξ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. αὐτοῦ καὶ ἔξω.

Αὐτοῦ ἔξω.

* αὐτοῦ - ἔσω ἐπίρρ. ἐτ-τόσου Ἀπουλ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. αὐτοῦ καὶ ἔσω.

Ἐδῶ μέσα.

αὐτοῦθε ἐπίρρ. Πελοπν. (Δημητσάν. Καλάβρυτ. Κορινθ.) καὶ. εὐτοῦθε Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλουτσιογ. Τριφυλ.) καὶ. ἐτ-τοῦτε Καλαβρ. (Μπόβ.) εὐτοῦθεν Ἰθάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Δημητσάν.) εὐτοῦθεν Ζάκ. Πελοπν. (Δημητσάν.) καὶ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιρρ. αὐτόθεν κατ' ἐπίδρασιν τοῦ αὐτοῦ. Πβ. ποῦθε ἐκ τοῦ πόθεν. Ὁ τύπ. εὐτοῦθεν ἐκ τοῦ *εὐτοῦθεν κατὰ παρέκτασιν διὰ τοῦ ε. Τὸς τοῦ εὐτοῦθεν ὅπως καὶ εἰς τὸ ἄλλοτε, ποτε, τότε κτ. ὠρμήθη ἀναλογικῶς ἐξ ἄλλων ἐπιρρημάτων ληγόντων εἰς ε, ὅσον χτες.

1) Ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου ἢ καὶ διὰ τούτου τοῦ τόπου, αὐτόθεν (ἀπὸ τόπου κίνησις) ἔνθ' ἄν.: Εὐτοῦθε ποῦ πᾶς δὲ θὰ βγῇς ἔς τὸ δρόμο Τριφυλ. Εὐτοῦθε πῆγαινε Καλάβρυτ. Ξεκουδήσου εὐτοῦθεν Κεφαλλ. Ἐγὼ ἀπῶτε στέκω καλὰ τσαὶ σοῦ ἐτ-τοῦτε νὰ σταθῇ κάλλιο (ἐγὼ ἀπεδῶ στέκω καλὰ καὶ σὺ ἀπαυτοῦ νὰ σταθῇς καλύτερα) Μπόβ. 2) Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος (ἐν τόπῳ στάσις) ἔνθ' ἄν.: Μὴν τρέχῃς εὐτοῦθε, θὰ πέσῃς Τριφυλ. Αὐτοῦθε ποῦ τρέχεις μορεῖ νὰ πέσῃς Ἀθῆν. Τί γίνεται εὐτοῦθε κάτω; Καλάβρυτ. 3) Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος (εἰς τόπον κίνησις) ἔνθ' ἄν.: Ποῦ πᾶς αὐτοῦθε; Κορινθ. Αὐτοῦθε ποῦ πᾶς δὲν εἶναι καλὸς ὁ δρόμος αὐτόθι.

* αὐτοῦ - καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀτουκαὶκά Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) ἀτούκα Πόντ. (Κοτύωρ.) ἀταχαντδαικά Πόντ. (Ὁφ.) ἀταχαντδαικάνας Πόντ. (Ὁφ.) ἀταχαντδαιχάνας Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφ. αὐτοῦ καὶ κάτω. Περί τῶν τύπ. ἀταχαντδαικάνας καὶ ἀταχαντδαιχάνας ἴδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 144. Αὐτοῦ κοντὰ ἔνθ' ἄν.: Ἀτουκαὶκά ἐστὰ (στάσου) Τραπ.

αὐτοῦ - κάτω ἐπίρρ. κοιν. αὐδακάτ' Σάμ. ἀτουκά Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) ἀτούκα Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. αὐτοῦ καὶ κάτω.

1) Κάτω αὐτοῦ Σάμ.: Κάτσι, πριμίνε μι αὐδακάτ'. 2) Αὐτοῦ κοντὰ ἔνθ' ἄν.: Ἀτουκά ἔτον καὶ 'κ' εἶδες ἂ (αὐτοῦ κοντὰ ἦτο καὶ δὲν τὸ εἶδες) Κοτύωρ. Χαλδ. Κάθ' κ' ἀτουκά (κάθισε αὐτοῦ κοντὰ) Τραπ. Χαλδ. Συνών. *αὐτοῦ - κάτωθεν. 3) Χρονικῶς εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν Πόντ. (Χαλδ.): Ἀτουκά πα εἰς δίκαιον.

* αὐτοῦ - κάτωθεν ἐπίρρ. ἀτουκάθεν Πόντ. (Χαλδ.) ἀταχά - κάθε Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. *αὐτοῦ καὶ κάτωθεν.

* Αὐτοῦ κάτω 2, ὁ ἴδ.

* αὐτοῦ - κάτωθεν - κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀτουκάθεν - κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς αὐτοῦ κάτωθεν κ' ἔσω.

Εἰς τὰ κάτω αὐτοῦ μέρος.

* αὐτοῦ - κάτωθεν - καὶ ἄνω ἐπίρρ. ἀτουκάθεν - καὶ ἄν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς αὐτοῦ κάτωθεν καὶ ἄνω.

Αὐτοῦ κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἐκ τῶν αὐτοῦ κάτωθεν μερῶν πρὸς τὰ ἄνω.

* αὐτοῦ - κάτωθεν - μέρου ἐπίρρ. ἀτουκάθεν-μέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς αὐτοῦ κάτωθεν μέρου.

Εἰς τὰ κάτω αὐτοῦ μέρος.

* αὐτοῦ - κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀτουκέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) ἀταχάν - τῶσ' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς αὐτοῦ κ' ἔσω.

Εἰς τὸ αὐτοῦ μέρος ἢ εἰς τὰ αὐτοῦ μέρη (ἐπὶ κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας ἢ καὶ στάσεως) ἔνθ' ἄν.: Ἀτουκέσ' πάει Τραπ. Χαλδ. Ντό θέλεις ἀτουκέσ'; Κοτύωρ. Χαλδ.

* αὐτοῦ - καὶ ἄνω ἐπίρρ. ἀτουκαὶ ἄν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀταχάν - τῶαν' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς αὐτοῦ καὶ ἄνω.

Αὐτοῦ πρὸς τὰ ἄνω ἔνθ' ἄν.: Ἀτουκαὶ ἔδεδεν (πέρασε) Χαλδ.

αὐτοῦ - μερῶ ἐπίρρ. κοιν. αὐτοῦ-μερέα Πόντ. (Σαράχ.) ἀτουμερέαν Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀταχά - μερέα Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. αὐτοῦ καὶ μερῶ.

Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος. Συνών. *αὐτοῦ - μερόθεν, *αὐτοῦ - μέρου.

* αὐτοῦ - μερόθεν ἐπίρρ. ἀτουμερόθεν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. αὐτοῦ καὶ *μερόθεν.

Αὐτοῦ - μερῶ, ὁ ἴδ.

* αὐτοῦ - μέρου ἐπίρρ. ἀτουμέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. αὐτοῦ καὶ μέρου.

Αὐτοῦ - μερῶ, ὁ ἴδ.

* αὐτοῦ - μέρου κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀτουμερκέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς αὐτοῦ μέρου κ' ἔσω. Αὐτοῦ μερῶ, ἴσα αὐτοῦ (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας).

* αὐτοῦ - μέρου - καὶ ἄνω ἐπίρρ. ἀτουμερκά ἄν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς αὐτοῦ μέρου καὶ ἄνω. Αὐτοῦ μερῶ πρὸς τὰ ἄνω.

* αὐτουνάκι ἄντων. δεικτικὴ ἴφτουνάκι Πελοπν. (Βούρβουρ.) ἴφτονάκι Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τῆς ἄντων. αὐτοῦνος, δι' ὁ ἴδ. αὐτός, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. - άκι.

Αὐτὸ δά, ἐπὶ δεξιῶς μικροῦ προσώπου ἢ πράγματος.

* αὐτοῦ - πέραν ἐπίρρ. ἀτουπέραν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. αὐτοῦ καὶ πέραν, δι' ὁ ἴδ. πέρα.

Αὐτοῦ ἀπέναντι: Ἀτουπέραν τρανὸν λαλίαν ἐξέβεν (μεγάλη φωνὴ ἠκούσθη).

* αὐτοῦ - πέραν - καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀτουπέραν - καὶκά Πόντ.

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς αὐτοῦ πέραν καὶ κάτω.

Αὐτοῦ ἀπέναντι ἀκριβῶς: Ἀτουπέραν-καὶκά κατ' εἶδα.

